

OZVĚNY

ONDŘEJOVA , TŘEMBLAT A TURKOVIC

Číslo 2, březen-duben 2014

Vydává obec Ondřejov

ZAPLAŤ PÁNBUH ZA DNEŠNÍ DOBU

Za pár týdnů, 28. července, to bude sto let od počátku první světové války. Sto let vlastně vůbec není dlouhá doba, ještě nedávno jsme tady v Ondřejově mohli mluvit třeba s panem Kratochvílem, který se první světové účastnil.

Budou různé vzpomínkové akce, „rekonstrukce bitev“, a nám se při tom hraní na vojáčky může zdát, že ty boje byly něco romantického, vzrušujícího. To je ale hodně daleko od pravdy. Ve skutečnosti to byla doba strašného utrpení.

Představte si, že vaši synové, manželé nebo tátové odcházejí do války, loučí se s vámi a vy tušíte, že je asi vidíte naposled v životě.

Představte si, že jste vojákem a že žijete dlouhé měsíce v zákopu. Spíte tam v dešti a v blátě, ale i v krutých mrazech, ve špíně, s hmyzem, ve smradu a bez možnosti umýt se. Živíte se vodou a starým chlebem a jste rádi, když vůbec máte co jíst a pít.

Občas na vás střílejí a občas střílíte vy na někoho jiného. Vyženou vás ze zákopu do útoku a je to jen věc náhody, jestli přežijete, nebo vás na místě zabijí. A i to je ještě pořád lepší, než když vám šrapnel utrhne obě nohy nebo když vám roztrhne břicho a dlouhé hodiny umíráte v krutých bolestech. Nebo když se dusíte palčivým jedovatým plynem.

To jsou tak hrozné věci, že si je dnes po sto letech ani nedovedeme představit.

Jsem rád, že žijeme v mírové a sjednocené Evropě. Že po ní můžeme jet a ani nepoznáme, kde jsou hranice. Že naše děti můžou studovat a pracovat, v které zemi chtějí, a vidí, že všude jsou stejní lidé jako u nás.

A hlavně že naši synové nemusejí zabíjet a být zabíjeni. Na to bychom hlavně měli pamatovat, až budeme teď po sto letech vzpomínat na počátek velké války.

Martin Macháček

CO SE DĚJE

Dostali jsme dotaci na novou školku

Nejdřív několik čísel

Regionální rada ROP Střední Čechy nám schválila dotaci 16,9 mil. Kč na stavbu nové budovy mateřské školy v Ondřejově. Celkové předpokládané náklady na akci jsou 21,1 mil. Kč, to znamená, že 4,2 mil. Kč budeme muset dát ze svého.

Celkové náklady na akci se skládají z nákladů na samotnou stavbu, dále na projekt, na autorský a technický dozor, na vnitřní vybavení školky (nábytek apod.) a na související služby (příprava žádosti o dotaci, výběrové řízení, publicita apod.).

Jak už jsem psal v minulém čísle Ozvěn, na spoluúčast si budeme muset půjčit, protože počítáme i s dalšími investicemi – zateplení a tepelné čerpadlo pro základní školu a zateplení i pro zdravotní středisko. Zastupitelstvo proto schválilo přijetí dalšího úvěru do 5 mil. Kč.

Kdy to bude?

Teď připravujeme výběrové řízení a budeme se snažit, aby se začalo stavět v červenci. Stavba by měla podle představ ROPu být hotova do konce roku, ale odborníci říkají, že je to skoro nemožné. Po dostavbě bude následovat vybavování budovy a úpravy zahrady. Nebudou-li komplikace, mohla by školka v nové budově začít působit ještě před prázdninami.

Kde to bude?

Nová budova školky bude stát na pozemku parc. č. 2733/4 nad zdravotním střediskem, v místech, která dosud využívali chovatelé pro pořádání výstav drobného zvířectva. Chtěl bych velmi poděkovat chovatelům za jejich vstřícný postoj. Víím, že je pro ně těžké opustit místo, kde dlouho konali své výstavy a kde mají skladovací prostory pro své klece a další inventář. Dohodli jsme se s nimi, že jim místo toho umožníme využívat staré hřiště pod Pecným a že jim přispějeme na nezbytné náklady. Staré hřiště bude sloužit více spolkům, kromě chovatelů ho využívají i hasiči a kynologové, ale protože nikdo ho neuzívá každý den, budou se spolky po vzájemné dohodě střídát a nebudou tam současně.

Setkali jsme se se všemi spolky na místě, dohodla se pravidla užívání i umístění nových prostor, souhlasil i Astronomický ústav, který se starým hřištěm sousedí. Dohodli jsme se také, že obec požádá společnost ČEZ Distribuce o zavedení elektrické přípojky, aby se na starém hřišti mohla používat i elektrina, zejména pro osvětlení.

Sportovně-kulturní centrum

Další dotace pro SKC.

Hynku Kašparovi se podařilo získat další dotaci z MAS Říčansko pro vylepšení SKC. Jedna část této dotace bude použita na zřízení záchůdků pro děti v mateřském centru. Až dosud musely malé děti používat záchody pro dospělé, což samozřejmě z mnoha

Nové záchůdky pro děti v SKC

důvodů nevyhovovalo. Z druhé části dotace se dovybaví tělocvična. Koupí se nové žíněnky a doskoková duchna, nová žíněnka tati (velká přes půl tělocvičny) pro bojové sporty a gymnastickou přípravku a nová odrazová trampolína. Pro basketbalový oddíl Teresy Kölbllové byly z dotace zakoupeny nové míče. Všechno toto vybavení bude sloužit všem, kteří tělocvičnu užívají, ať už v rámci SKC, v oddílech Sokola nebo při výuce tělesné výchovy v základní škole.

Z činnosti SKC

Dne 22. 3. v SKC už po třetí vystupoval náš přední profesionální baletní soubor Bohemia Balet na představení, které se konalo jako memoriál Máši a Jiřiny Šiklových. Balet byl opravdu mimořádný a účinkující se po skončení představení dočkali od diváků nadšeného aplausu. Vedoucí souboru pan Slavický poslal SKC písemné poděkování, které uvádíme na poslední straně.

SKC také připravuje nový projekt pod názvem „Mámo, táto, chceme se učit v Ondřejově“. Podrobněji o tom píší jeho autorky Eva Hruštinová a Irena Pučíková dále na str. 7.

Ocenění pro Hynka Kašpara.

Zastupitelstvo obce dne 17. 3. projednalo činnost SKC a přijalo následující usnesení: „Zastupitelstvo vzalo na vědomí zprávu o činnosti SKC v roce 2013 a děkuje H. Kašparovi za úspěšný rozvoj této organizace“.

Vzpomínka na sestry Jiřinu a Mášu Šiklové

Dne 22. května uplyne 90 let od narození paní Máši Šiklové, která spolu se svou sestrou Jiřinou vedla v naší obci baletní kroužek, a tím se velmi zasloužila o rozvoj kulturního života v Ondřejově.

Urny s popelem obou baletek jsou už uloženy v novém urnovém hrobě na hřbitově v Ondřejově.

V neděli 25. května v 10 hodin se bude konat odhalení jejich pamětní desky ve vestibulu SKC. Na tuto malou slavnost zveme všechny, kteří s námi chtějí na Jiřinu a Mášu vzpomenout. Zúčastní se jí i někteří jejich bývalí kolegové a kolegyně, umělci z baletu Národního divadla.

Jak hospodaříme

Ke dni 20. dubna máme na účtech 2,74 mil. Kč, nesplacený úvěr 14,84 mil. Kč. Splátky jistiny a úroky nás každý měsíc stojí přibližně 170 000 Kč. Kromě toho jako členská obec musíme letos zaplatit svazku obcí Region Jih 904 000 Kč. To jsou čtyři splátky po 226 000 Kč, první jsme už uhradili. Jak už jsem psal v minulém čísle Ozvěn v komentáři ke schválenému rozpočtu, budeme mít letos velké investiční výdaje – stavbu školky a pravděpodobně taky

Čipování psů podle vyhlášky 1/2013 bude veterinářka MVDr. Lenka Vávrová provádět v sobotu dne 17. května 2014 v době od 9 do 11 hodin u budovy šaten nového fotbalového hřiště.

Prosím vezměte pro svého psa náhubek.

Cena za čipování je 380 Kč. Současně si můžete nechat naočkovat psa proti vzteklině za 170 Kč (očkování je účinné po tři roky), popř. i kombinovanou vakcínou za 300 Kč.

zateplení školy a zdravotního střediska. Proto ve všem ostatním budeme muset letos hospodařit velmi úsporně.

Personální zprávy

Nová tajemnice obecního úřadu

Zákon o obcích stanovuje funkci tajemníka obecního úřadu. Ten je ze zákona vedoucím obecního úřadu, řídí jeho každodenní chod a zajišťuje státní správu. Důležité také je, že zajišťuje kontinuitu – starostové přicházejí a odcházejí, ale tajemník zůstává.

Funkce tajemníka musí být zřízena na takzvaných obcích 2. typu (to jsou např. Mnichovice, které mají stavební úřad a matriku) a obcích 3. typu (např. Říčany, kde je celá řada odborů vykonávajících státní správu). Na obcích 1. typu (všechny ostatní obce), kde je úřad menší, funkce tajemníka být nemusí, ale může; např. ve Strančicích, což je taky obec 1. typu jako my, je tajemník odedávna.

Do této funkce byla po splnění všech zákonných podmínek (mj. i souhlasu ředitele krajského úřadu) jmenována paní Naděžda Vlnasová, která dosud na našem úřadě působila jako asistentka starosty. Ing. Vlnasová má dlouholetou zkušenost jako vedoucí úřednice, pracovala na českých velvyslanectvích jako vedoucí obchodního oddělení a z toho, jak jsem ji za 6 měsíců práce na našem úřadu poznal, vím, že nikoho lepšího pro funkci tajemníka jsme vybrat nemohli.

Nový účetní.

Dosavadní účetní pan Jiří Králík ukončil svůj pracovní poměr ke dni 28. 2. 2014. Na jeho místo nebudeme přijímat jiného zaměstnance, účetnictví obce bude zpracovávat „na fakturu“ externí účetní pan Tomáš Tomášek. Tato změna pro nás bude znamenat značnou úsporu ve výdajích na činnost obecního úřadu.

Nová kronikářka

Paní Jarka Kozáková, která od r. 2010 píše obecní kroniku, nám oznámila, že pro své nové „babičkovské povinnosti“ už nadále nemůže kroniku psát. Zastupitelstvo na svém zasedání 17. března schválilo jako novou kronikářku paní Romanu Brilovou.

Další zprávy

Objednali jsme nový lesní hospodářský plán, protože ten dosavadní vyprší koncem letošního roku.

Pomník padlých na náměstí má novou úpravu: místo přizemních

rostlin, které byly uvnitř jeho oplocení, je dnes bílý kačírek. Podle toho, co jsem slyšel, tam byl bílý kamínek i v době, kdy tento pomník vznikl.

Byl omezen průjezd ulicí Pod Mandou. Tato ulice je ve své střední a západní části nebezpečná, blátivá, není tedy stavěná pro průjezd aut. Přesto tam dost aut jezdilo a sousedé si stěžovali, že jim ničí ploty. Uzavřeli jsme proto střední část této ulice. Autem se dá dostat do kteréhokoliv místa na ní, ale nedá se projet.

Současně jsme umístili dvě nová zrcadla při výjezdu z této ulice na ulici Pražskou, protože to je velmi nepřehledné a nebezpečné místo.

Byla opravena zeď pod zvoničkou v Třemblatech.

Pro špatný zdravotní stav bude pokácena lípa vpravo od pomníku sv. Ondřeje. Na její místo bude vysazena nová lípa.

Nemovitosti s neznámým vlastníkem

V katastru nemovitostí jsou u některých pozemků zapsáni vlastníci třeba takto: *Josef Novák, adresa neznámá*. Většinou jde o dávno mrtvé lidi, jejichž dědictví nebylo řádně vypořádáno.

Podle nového občanského zákoníku platí, že když se někdo o nemovitost 10 let nestará a nezajímá, připadne taková nemovitost státu. Tato lhůta začala běžet 1. ledna 2014, kdy nový občanský zákoník nabyl účinnosti. To znamená, že 1. ledna 2024 propadnou nemovitosti s neznámým vlastníkem státu.

Seznam takových nemovitostí na území naší obce jsme vyvěsili na úřední desku a dali jsme ho taky na náš obecní web. Prosím podívejte se, jestli některá z těchto nemovitostí nemohla patřit vašemu dědečkovi, babičce nebo ještě vzdálenějším příbuzným. Jestli ano, můžete své nároky uplatnit u Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových, který sídlí v Praze na náměstí Republiky proti Prašné bráně.

Hranice městské památkové zóny

Jak známo, v Ondřejově byla před 14 lety vyhlášena městská památková zóna, ve které je podle zákona nutno žádat památkáře o souhlas ke stavbě, změně stavby, terénním úpravám, umístění nebo odstranění zařízení, odstranění stavby nebo k údržbovým pracím na nemovitosti, která - i když sama není kulturní památkou - je v městské památkové zóně.

Aby bylo zřejmé, kde je hranice této zóny, uvádíme na této straně její mapu. Formulář žádosti o závazné stanovisko památkářů v Říčanech je možno si stáhnout z webu www.obcondrejov.cz.

Martin Macháček

Svoz nebezpečného odpadu a elektroodpadu se koná v sobotu 17. května 2014 v těchto časech:

Turkovice, u bývalé prodejny: 8.30 – 9.15

Třemblaty, u požární nádrže: 9.30 – 10.15

Ondřejov, u benzinové pumpy: 10.30 – 11.00

Ondřejov, náměstí: 11.10 – 11.50

Velkoobjemové kontejnery na rozměrný odpad budou umístěny v sobotu 17. a v neděli 18. května v těchto místech:

v Ondřejově pod fotbalovým hřištěm

v Třemblatech u dětského hřiště

v Turkovicích u Pacltovy garáže

Do velkých kontejnerů dávejte jen velké předměty. Menší předměty můžete dávat po celý rok do černých plastových kontejnerů.

Větve, listí, suš, elektroodpad a nebezpečný odpad se do kontejnerů nedávají.

ZEMĚ ČESKÁ, DOMOV MŮJ...

Není tomu tak dávno, co jsem se vrátil ze zimní dovolené v Rakousku, kterou jsme s přítelkyní společně strávili ve vesničce Schwendau v malebném údolí Zillertal. V této lokalitě jsem byl po několikáté a vždy se tam rád vracím. Na místě převládá drobné zemědělství zaměřené převážně na chov krav a dřevozpracující průmysl. Nalezneme zde také několik menších fabriček a jednu vodní elektrárnu. Velkou část příjmů zde tvoří díky lyžařským střediskům cestovní ruch.

Co mě vždy na první pohled uchvátí je všudepřítomný pořádek, neponičená infrastruktura, smysl pro detail na každém kroku. Po návštěvě chléva, který sídlil v těsném sousedství našeho penzionu mi spadla čelist. Jedenadvacet kravek sice na poměrně malém prostoru, ale v jaké čistotě! O každý kousek travnaté plochy se starají na výbornou. Aby ne, potřebují, aby se kravky měly kde napást a kde pro ně usušit seno na zimu. Bodlák s lebedou nebo zarostlým křovím zde nenalezl přechodný ani trvalý pobyt. Stavení jsou udržovaná, nenarazíte na polorozpadlé opuštěné budovy.

Silnice a silničky jsou zde bez výmolů, opravy se provádějí precizně, pomalu ani nepoznáte, že jste přešli opravované místo. Příkopy jsou udržované, vysekané, krásně zelené. Při průjezdu středem obce pojedete padesátkou, ale tam, kde je menší frekvence chodců, vám umožní jet sedmdesátkou nebo dokonce osmdesátkou. Tomu říkám plynulost provozu.

V obchodech a na veřejných místech se setkáte s ochotou a pochopením. V regálech s oblečením a s potravinami poznáte, jak může vypadat nebo chutnat kvalitní výrobek.

Ve vzduchu je cítit pohoda a důvěra, žádný stres a spěch. Na silnicích jsou řidiči ohleduplní, pokud na dálnici dáte levý blinkr, nemusíte se obávat, že vás někdo ze zadu sestřelí dvoustovkou. Podél silnic nenarazíte na reklamní billboardy a poutače. Dálniční odpočívadla zde nezavírají, naopak zde řidiči naleznou zázemí se vším, co se sluší a patří, samozřejmě také v patřičné čistotě, a tak bych mohl ještě pěknou dobu pokračovat.

Strávili jsme zde krásné čtyři dny a vůbec se nám nechtělo domů. Rozdíl byl patrný již při přejezdu státní hranice na Dolním Dvořišti. Přivítaly nás kasina, billboardy a svým úsměvem spoře oděné kněžky lásky společně s vietnamskými prodejci nabízející trpaslíky v nadživotní velikosti. Po pár stech metrech je vám hned jasné, že je zde něco jinak.

Projíždíme dále do vnitrozemí a je nám poněkud smutno. Pastviny a louky zde nejsou zelené, prosvítá na nich podrostlá stařina. Poslední část naší cesty — ze Senohrab do Turkovic — pocity ještě umocní. Silnice samý výtluk, trní a křoví podél komunikace na mnoha místech dokonce zasahuje do průjezdného profilu silnice, příkopy jsou zanesené blátem, všude se válí spousty odpadků.

Serpentiny původem z věčných žulových kostek jsou opravovány nevkusným asfaltem. Při příjezdu do Turkovic nás hned na začátku přivítá snížená rychlost na 40 km/h a na komunikaci hotový tankodrom. Nalezneme zde také několik opuštěných nebo neudržovaných stavení. Na místo krav, zde chováme stovky ovcí. Z jejich chovu není sice zisk v kladných hodnotách, ale tento rozdíl bohatě vynahradí evropské dotace. Ještěže to zemědělství zachraňuje alespoň rostlinná výroba, té bych si nedovolil nic vytknout.

Kde se stala chyba? Za mnoho z uvedených neduhů může státní správa, špatné zákony, něco můžeme ale ovlivnit sami svým přístupem a pracovitostí. Od sametové revoluce uplynulo 25 let, mnohé se změnilo určitě k lepšímu, ale určitě máme ještě na čem pracovat. Kde jsme udělali veliký pokrok je například třídění odpadu. Tak hlavu vzůru a ruku k dílu, ať se nám v České republice lépe dýchá a můžeme být na naší zemi řádně hrdi.

Jenda Brabec

Dva dodatky k článku Jendy Brabce

Jitka Staňková:

Šla jsem jako každý den na procházku. Cestou domů jsem v lese na Horce uviděla tento nepořádek.

Myslíte, že máme v Ondřejově málo kontejnerů na odpadky?

Martin Macháček:

Přesně stejné pocity jako Jenda mívám i já, když se vracím ze slušných zemí západní Evropy do naší země. Trápí mě, jak je zanedbaná naše infrastruktura, hlavně silnice a místní komunikace, ale i budovy a veřejná prostranství. Obce, města i kraje se většinou snaží svůj majetek opravit, ale můžou dělat jen to, nač mají peníze. Uvést to všechno do tak pěkného stavu, jaký je třeba v Rakousku, bude stát hodně peněz a bude trvat dlouho.

Dobře, opravit starý dům taky stojí hodně peněz; a pochopíme, že někdo na to hned nemá. Ale těžko bychom pochopili, proč ten člověk doma odhazuje na podlahu odpadky a všude nechává špinavé nádoby. Být aspoň trochu pořádný přece žádné peníze nestojí.

A právě o tom píše Jitka. Proč proboha musí někdo v lese odhodit hromadu odpadků? Proč mezi námi žijí taková prasata?

V těchto dnech je to přesně deset let od chvíle, kdy Česká republika byla přijata do Evropské unie. Od té doby jsme mockrát slyšeli, často z míst nejvyšších, jak je EU špatná. A spoustu poučování, jak by to měli Němci, Francouzi a další dělat jinak a líp.

Myslím, že kdyby to třeba ti Němci nebo Rakušané vůbec poslouchali, byly by jim ty rady našich politiků a novinářů k smíchu. Napřed si udělejte pořádek doma, a teprve pak můžete někomu radit, pomysleli by si asi.

Je to tak, máme se od našich sousedů, třeba těch v Rakousku, ještě hodně co učit. Například to, že v lese a na ulici se neodhazují odpadky a že každá práce se musí dělat pečlivě.

ROČNÍ OBDOBÍ

Léto – ten krásný čas odeznívá a začíná sychravý podzim. Rána již nejsou tak teplá a dřívě zelené listí nabírá barvy krve a zlata. Začíná podzimní bál. Vše se točí ve větru, jehož divoký rytmus stupňuje své tempo. V děsivém plesu stromy shazují své šaty. Místo hudby se ozývá silný vítr a padající kapky studeného deště. Náhlé změny upozorňují vlaštovky, že už je čas odlétnout do teplých krajin a jiná zvířata aby se připravila na zimu. Když už podzim splní svůj úkol – dá stromům sladké ovoce, svlékne jim košile, pošle vlaštovky do teplejších krajů, dá seno do krmelců, nasype zrní do krmítek a ustele zvířátkům brlohy – pomalu začíná ustupovat. Ráno začíná být jinovatka a padá první sníh. Podzim končí a začíná zima – období sněhu, Vánoc a sněhových radovánek.

Michal Beránek, 5. třída

Předminulý rok touto dobou si jako základní tábor vybraly Teplice v Čechách. Zůstaly tam šest dní a každý den vyrážely za krásami Českého Středohoří. Navštívily největší horu Čech a královnu České Středohoří – Milešovku. Nejskalnatější, samostatně stojící vrch ČR – Bořeň. Pohled na něj z okolních vesnic připomíná obyvatelům pokaždé něco jiného - ležícího lva, mamutí hlavu. Ochutnaly i Bílinskou kyselku z léčivého pramene v Bílinských Lázních. Velice zajímavý byl také Vrkoč, kamenný útvar vypadající jako cop. Kousek od něj se nachází Vaňovský vodopád vysoký dvanáct metrů, který rozhodně stojí za zhlédnutí. Šest dní uběhlo jako voda a naše cestovatelky rozhodně neviděly všechno, co tento kraj nabízí.

Když jsem se ptala, kolik kilometrů nachodí, dozvěděla jsem se, že by za rok přešly celou Českou republiku ze severu na jih. Úctyhodný výkon, co myslíte.

První tip na pěkný výlet třeba v jarních dnech je tady.

Lucie Staňková, 9. třída

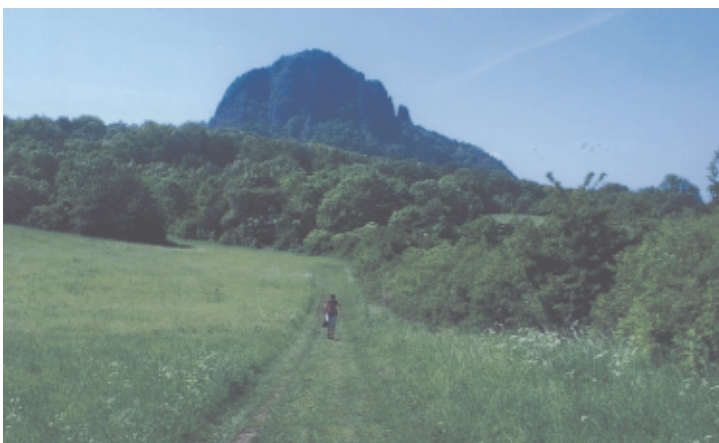
Už 28 let moje babička Jitka Staňková se svojí kamarádkou Naďou Brabcovou cestují po České republice za poznáním, za jejími krásami a neobyčejnou rozmanitostí.

Jejich cesty se sešly tehdy, když jela babička s paní učitelkou Brabcovou na školní výlet do Tater.

Tam si řekly, že když můžou jezdit na výlety se školou, podniknou nějakou tu výpravu spolu. Tak začalo jejich dobrodružství.

Jak ubíhal čas, přibývalo lidí, až jich nakonec na společné cesty bylo šest. Tehdy vznikla skupina jménem BABKY TOUR. A protože nic netrvá věčně, tak po nějaké době byla babička zase jen s Naďou.

Každému jejich výletu předchází dlouhá příprava. Hledání vhodného místa, ubytování, plánování tras, rozvržení času - však to znáte.

Veselé Velikonoce

*Ach ty Velikonoce
už jsou zase zpátky,
jsou jen jednou v roce
ty nádherné svátky.*

*Ráno, když vstaneme,
jsme jak na mopedu,
k snídani sedneme,
pak jdeme na koledu.*

*Po dvanácté hodině
už končí hody,
jinak na nás vylíjí
hrnec plný vody.*

*Když domů přijdeme,
křičíme radostí,
to se „přežereme“
košem plným sladkostí.*

*Obrázky čarodějnic vytvořily
děti z druhé třídy*

Matěj Kajuk, 7. třída

pod vedením Šárky Heřmánkové

PŘEDSTAVUJEME NAŠE DEVĀŤÁKY

Žáci deváté třídy naší školy dostali v hodině slohu za úkol napsat úvahu na téma "Utekla jsem z domova". Nebojte se, nic takového se ve skutečnosti nestalo. Je ale zajímavé, jak zralé postoje můžou mít čtrnáctileté děti.

Utekla jsem z domova

Utekla jsem z domova, když mi bylo 16 let. Vskutku už jsem toho měla dost. Rodiče mě pořádně štváli a já už toho měla nad hlavu a chtěla jsem žít svůj samostatný život plný nového dobrodružství. Mým snem bylo mít svůj vlastní byt, do kterého bych se stále vracela, kde by byl klid a pohoda. Jenže až teď jsem zjistila, že mě to vlastně táhne pořád domů, za mojí rodinou a tím vším prostředím. Vskutku jsem si myslela, že to zvládnou. Jenže pak přijdete na to, že se o všechno musíte starat sami, zaplatit každý měsíc nájem — najednou nemáte dost peněz a už s vámi nejsou rodiče, kteří to za vás zaplatí!

Jste na to jenom vy sami. Najednou jsem zjistila, že jsem vlastně ještě malá a nedokážu se o sebe dosti postarat. Rodina je kus nás a sama to bez ní nezvládnou. Je základem našeho života a věřím, že kdybych svou matku poslechla, tak bych se na žádnou samostatnou cestu životem nedala, protože rodina je vlastně kus naší cesty, srdce a života, a je pro nás velmi důležitá, i když máme často potřebu prosadit si svůj názor a stát si za ním.

Veronika Kajuková, 9. třída

PROČ?

Utekla jsem z domova. Ne proto, že by mě neměli rádi. Ne proto, že bych tam neměla svoje zázemí. Prostě to byl útěk před realitou.

Toho dne ráno – byly prázdniny a z rodiny nebyl doma vůbec nikdo – jsem se jako vždy umyla, oblékla a šla najít něco k snídani. Po příchodu do kuchyně jsem hledala slíbené koblihy, ale marně. No co, sestra si je asi vzala s sebou do práce.

Vypravila jsem se tedy do obchodu. Čapla jsem kus suchého chleba a mrkve pro svého králíččího miláčka Mikiho. Oblékla jsem kabát, nazula tenisky, vyběhla ze dveří a zamkla.

Jako vždy jsem na Mikiho už z dálky hulákala. Přišla jsem blíž ke králíkárně a viděla, že je něco špatně. Pítka bylo plné hoblovaček – už jsem mu chtěla vynadat - ale Miki mě nevítal. Vzala jsem za dveře, a pak ho uviděla.

Ležel tam. Na boku. Špinavý od podestýlky. V šoku jsem zahodila krmení a s pláčem jsem letěla domů. Miki! Můj Miki! To se nemělo stát! Teprve čtyřletý! Vrátka zavřená! To nemůže být pravda!

Věděla jsem, že tohle přes srdce jen tak nepřenesu. Rychle jsem sbalila jen to nejnnutnější. Kam půjdu? To je jedno! Hlavně pryč... Opět jsem zamkla a vydala se na útěk před krutou realitou. Asi hodinu jsem se toulala po vsi bez nápadu, kam jít. Pak mi to došlo. Ano - mé oblíbené místo. Daleko od lidí. Vypnula jsem mobil a šla. S pláčem jsem se sesunula na zem u hrobu své kočky. Asi jsem usnula. Netuším, jak mě našli nebo jak jsem se dostala domů. Prostě jsem se probudila ve své teplé posteli. Zdálo se mi to? Možná. Když o tom tak přemýšlím – z části ano, z části ne...

Nikola Novotná, 9. třída

LIDÉ A PSI

*Narodilo se štěně, lidé se nebálo
se svým stínem na stěně to štěně celej den si hrálo.*

*A když povyroستlo víc, protáhlo si nohy,
rozběhlo se do ulic, do vesnic, očuchávat rohy.*

Čuchá tady, čuchá tam a ocáskem vrtí.

Uviděl to jeho pán – grobián, rozzlobil se k smrti.

*Aby pes znal celou ves, to jsou náky mravy,
takový všetečný pes na řetěz, to mu mravy spravi.*

*A tak na řetěze rost, až z něj vyrost hafan,
jednou mu pán dával kost pro radost a byl zle porafán.*

*Jak to, že ten pes kouše, sám sebe se tázal,
dřív neublížil mouše, proč kouše, když jsem ho uvázal?*

Seběhla se celá ves a pánovi pravi:

celý svět to ví už dnes, že řetěz mravy nenapravi.

Na úvod svého článku jsem si vypůjčila krásnou píseň od Jana Wericha a Jiřího Voskovce s hudbou Jaroslava Ježka. Ráda bych napsala pár slov o Základní kynologické organizaci (ZKO) v Ondřejově.

Donedávna jsem nechápala, proč lidé cvičí své psy na cvičišti. Vždyť si můžou svého pejska vycvičit doma. Proč by to nemohli zvládnout? I já jsem si to myslela.

Po skonu našeho psa jsme si pořídili štěně. Dcera s ním začala chodit na cvičiště na starém fotbalovém hřišti, kde se pod vedením ZKO začal učit poslušnosti a po dosažení určitého věku i „agility“. To je sportovní běh s překážkami.

Musím velmi pochválit zdejší cvičitele pod vedením Katky Vejvodové. Práci mají promyšlenou, k psům přistupují individuálně, přihlížejí k potřebám každého z nich, velmi citlivě se věnují i majitelům psů a vysvětlují jim, jak mají svého pejska vychovávat, aby z něj nebyl tvor nebezpečný pro své okolí. Člověk by si měl uvědomit, že pes je vlastně predátor a my jako jediný živočišný druh klidně vystavíme své potomky zvířeti, které nás sice už dlouho doprovází na cestě naším životem, nicméně stále si zachovává své původní vlastnosti. Nikdy člověk neví, co se může urodit v hlavě psa, který třeba nějakým způsobem strádá. Právě citlivým přístupem a chováním získáme k psovi důvěru a on zase k nám i k celé naší rodině.

Uvědomila jsem si, jak moc důležitá je socializace psa, jak je důležité s pejskem pracovat a věnovat mu svůj čas. Pes se za to odmění láskou a věrností.

Právě na socializaci je na cvičišti kladen velký důraz. Pes musí umět poslechnout svého pánička a musí respektovat i ostatní psy. Toto se na cvičišti psi učí již od věku štěněte.

Je mnohdy škoda, že si lidé pořídí plemeno módní, jako doplněk, něco jako kabelku či boty. Ale pes je živý tvor a má svá specifika. Každé plemeno je jiné. Proto je důležité znát individuální potřeby svého čtyřnohého kamaráda a zvážit, jsme-li schopni a ochotni nabídnout mu to, co náš pejsk potřebuje.

Máte-li v plánu pořídít si štěňátko, přeji vám šťastnou volbu při výběru.

Romana Brilová

ONDŘEJOVSKÁ OLYMPIÁDA

Vážení a milí občané, jak již mnoho z vás jistě ví, v Ondřejově se koná již několik let sportovní olympiáda, při které můžete strávit den plný sportovních aktivit a užít si spoustu zábavy.

Letošní Olympiáda přinese novinku v podobě smíšených týmů. Co se týče disciplín, zůstávají z velké většiny stejné, tzn. že se můžete těšit na sprint na 60 metrů, štafetu, vrh koulí, skok do dálky, střelbu vzduchovkou a volejbal. O dalších disciplínách ještě není rozhodnuto, ale spekuluje se o hodu oštěpem a diskem. Nakonec přijde na řadu překvapení v podobě „tajné disciplíny“.

Olympiáda se bude konat v sobotu 21. června 2014 na fotbalovém hřišti v Ondřejově. Přihlásit se může kdokoli, kdo dosáhl věku 16 let, horní hranice není omezena. Soutěžící jsou rozloženi do týmů o pěti nebo šesti členech podle věku a podle pohlaví tak, aby tyto týmy byly co nejvyrovnanější.

Více informací se dozvíte na webových stránkách www.ondrejov.webnode.cz.

Jan Staněk

KONEČNĚ JARO

Jaro je období, kdy se země probouzí ze zimního spánku a všechno kvete. Sníh už roztává, pole se obdělávají.

Pro alergiky je to peklo! Pyl z květin je mučí a trápí.

Jinak je to hezké období – teploty jsou snesitelnější než v zimě nebo v létě.

Letošní jaro se zatím moc nevyvedlo.

Na začátku jara bylo teplo, pak se ochladilo a bůh ví, jak to bude pokračovat. Je to nepovedené jaro. Chvilí prší, pak svítí slunce a pak zase padají kroupy. Je to k zbláznění.

Popravdě se těším na léto.

Marek Jankovský, 6. třída

V SKC BUDE OD ZÁŘÍ I ŠKOLA!

Od září roku 2013 byla nabídka aktivit SKC Ondřejov rozšířena mimo jiné i o služby speciálního pedagoga ve formě lekcí logopedie, jazykové výchovy, lekcí náprav poruch učení a doučování.

Díky rozrůstající se klientele tak vznikla myšlenka otevřít od září 2014 školu typu „domácí škola“, jejíž principy vycházejí z alternativních forem vzdělávání (M. Montessori, Daltonský plán, Čtením a psaním ke kritickému myšlení apod.).

Školu jsme nazvali „**Mámo, táto, chci se učit v Ondřejově**“. Děti, které tuto větu čím dál častěji opakují, k nám budou docházet nejen z Ondřejova a blízkého okolí, ale také například ze Senohrab, Benešova a Prahy.

Díky vstřícnosti vedení SKC se během letních měsíců část prostor v patře upraví, tím vznikne prostor pro výuku maximálně 10 dětí, kterým se budeme moci věnovat individuálně, a tak je rozvíjet všemi směry a podle jejich potřeb.

Školu slavnostně otevřeme 1. září 2014.

Děkujeme vedení obce za pozitivní přístup k našemu záměru, vedení SKC za zrekonstruování prostor a spolupráci jako takovou.

Děkujeme rodičům za důvěru, se kterou nám své děti svěřují.

První schůzka rodičů a příznivců našeho projektu se konala na konci dubna a další budou následovat v květnu a v srpnu.

Sledujte naše webové stránky www.skola-ondrejov.cz

Těší se na Vás Eva Hruštinová a Irena Pudíková

Připomínka Vánoc. Dirigent Josef Zicha, orchestr a sbor při provedení Rybovy mše vánoční v prosinci 2013

Jubilea: březen-duben 2014

Jaroslav Klokočník, Ondřejov, 85 let	Jiří Pánek, Třemblat, 84 let
Zuzana Hucková, Ondřejov, 83 let	Květuše Povýšilová, Třemblat, 86 let
Františka Barešová, Třemblat, 94 let	Boris Valníček, Ondřejov, 87 let
Libuše Michalová, Turkovice, 84 let	Růžena Kölblová, Ondřejov, 90 let
Eva Beránková, Ondřejov, 75 let	Stanislav Doležil, Ondřejov, 75 let

**Všem oslavencům srdečně gratulujeme
a přejeme pevné zdraví do dalších let !!!**

Úmrtí

Ondřejka Císařová, Třemblat

Poděkování

Jménem celého souboru Bohemia Balet i jménem svým děkuji ondřejovskému publiku za vřelou atmosféru a přízeň, kterou jsme zažili při představení v Ondřejově dne 22. března 2014. Cítíme se u vás jako v domovském prostředí a to je pro nás velice důležité. Těšíme se na další vystoupení u vás.

*Jaroslav Slavický,
umělecký ředitel souboru Bohemia Balet*

Děkuji myslivcům z Honebního společenstva Ondřejov-Zvánovice za jarní úklid odpadků v lesích a ve škarpách. Myslivci to provádějí každoročně a významně tak přispívají k čistotě a ke kráse našich lesů.

Martin Macháček

Jménem SKC děkuji Standovi Stárkovi a celému boxerskému oddílu za pomoc s údržbou tělocvičny a s renovací sportovního náčiní.

Hynek Kašpar

CO SE PSALO V KRONICE O POČÁTKU 1. SVĚTOVÉ VÁLKY

Dne 26. července 1914 byla vyhlášena všeobecná Mobilisace počátek světové války a dne 27. července všichni občané, kteří patřili k vojsku i domobranci I. výzva do 37 let, narukovali ku svým plukům. II. výzva domobrany narukovala v měsíci září. Byla to chvíle hrozná, když vyprovázely malé dívky své otce, které snad nikdy více neměly spatřiti, takže jest bolno na výjevy ty vzpomínati.

V měsíci září byl nařízen nový odvod branců I.- III. třídy a hned nato byli předvoláni všichni muži nevojáci do 37 let stáří a v roce 1915 se odvádělo od 20 až do 50 let takže každý měsíc byl odvod vždy několik ročníků a kdo nebyl odveden, musel jít zase znovu k odvodu a bylo-li jen trochu možno byl odveden, odvádění byli lidé se zjevnými neduhy, na což nebylo hleděno, jen kdo mohl chodit, musel na vojnu. V poslední době byli odvádění hoši již po uplynutí 17 roku takřka děti.

II.

Doplňuji události světové války: Kdo bude čísti po létech záznam tento o utrpení nás všech, nebude chtíti uvěřiti.

V roce 1916 v lednu a únoru vešli jsme k vojsku již od 47 let až do 51 let. Ač nám byla císařským manifestem zaručena služba v zázemí - byli jsme používáni ve frontě i za ní k všem službám, bylo s námi starými lidmi nakládáno jako s tím nejbídnějším plazem, jak často jsem viděl důstojníka Čecha, zapírajícího svoji národnost, udeřiti některého z nás starých.

V těch krutých dobách se probouzelo v nás utlučené přání - konce války - a svobodu pro náš národ. Já sám přidělen jsem byl ku službě ošetřovatele raněných do Brodů na Ruských hranicích až na plukovní obvažistě. Po hrozných bojích roku 1916 trvajících od začátku června až do půlky srpna - chodíval jsem mezi raněnými, kterých bylo některé dny kolik tisíc, zejména 26. - 27. července, lidi hrozně ubiti vzpínaly ruce, nařikali i modlili - ale všechno marno, mnohdy jsem hleděl ku klenbě nebes s otázkou proč tolik utrpení.

Mnoho Čechů přešlo k Rusům v naději přijetí přátelského - však hrozně byli zklamáni. Ruský lid nevzdělaný a stále utlačovaný neměl porozumění pro naše ideje.

*Z ondřejovské kroniky vybrala Romana Brilová
Text je ponechán v původním znění bez redakčních úprav*

Žáci 9. třídy Vás zvou na nekuřácký

4. ŠKOLNÍ PLES

*Pestrý program,
stříkování
průvleky,
devítky,
představení
a spousta dalšího*

*30. května
2014*

*Předprodej vstupenek ve škole,
cena 150 Kč k sezenní,
50 k stěně*

v SKC Ondřejov od 18:00 do 24:00

K tanci hraje: Funny dance band

Pořadatel: Škampa

Vydává Obec Ondřejov. Šéfredaktorka V. Vomáčková. Redakční rada: M. Macháček, P. Řezba. Registrováno zn. MK ČR E 12695. Cena 5 Kč.